สามเณรฟับเหยียน : สันติสุข กับ ฉันติดสุข

 ตอนที่ 1 | 2

ทุกๆ เช้า
 เมื่อเราตื่นขึ้นมา
 และได้ยินเสียงนกร้อง
 นั่นแหละคือ
 ความสุข

     ช่วงงานภาวนาภาษาฝรั่งเศสในฤดูใบไม้ผลิ ปี 2552 หลวงปู่ได้พูดเรื่องทำอย่างไรที่
 1 / 5

สามเณรฟับเหยียน : สันติสุข กับ ฉันติดสุข
     วันนั้น เรารับประทานอาหารอย่างเป็นทางการร่วมกัน เป็นการรับประทานอาหารในความเ
     จากการฟังสิ่งที่เธอแลกเปลี่ยน หลวงพี่ไม่ได้ตกใจหรือประหลาดใจแม้แต่น้อย เพราะ

     หลวงพี่เป็นคนเวียดนาม-อเมริกัน เมื่อเรียนอยู่ชั้นมัธยม หลวงพี่เรียนอย่างหนัก
     แต่อย่างไรก็ตาม จิตใจของคนเราไม่เคยยอมหยุดนิ่ง หลังจากได้งานทำแล้ว เป้าหมายต
     อีกด้านหนึ่ง หลวงพี่รู้สึกว่าไม่ว่าจะให้กับครอบครัวมากเพียงใดก็ไม่เคยพอ ในด้
     หลวงพี่มักจะมองหาความสุขจากวัตถุสิ่งของ และการพักร้อน ทุกครั้งที่เศร้า เบื่อ

 2 / 5

สามเณรฟับเหยียน : สันติสุข กับ ฉันติดสุข
สามเณรฟับเหยียน

      เมื่อหลวงพี่ยังเด็ก คุณแม่มักจะพาหลวงพี่ไปวัดเพื่อไหว้พระและสวดมนต์
หลวงพี่จำได้ว่าร่างกายและจิตใจจะผ่อนคลายทุกครั้งที่ไปวัด ถึงแม้ว่า ณ
ขณะนั้นหลวงพี่จะไม่เข้าใจว่ามีอะไรเกิดขึ้นในจิตใจ
แต่หลวงพี่ก็สัมผัสถึงความสุขเบิกบานในบรรยากาศอันเบาสบายและสุขสงบที่วัด
เมื่อเติบใหญ่ หลวงพี่ก็ยังคงชอบไปวัดเช่นเคย แต่มักจะไปเมื่อจิตใจว้าวุ่น
ปกติแล้วคนส่วนใหญ่ชอบไปวัดเพื่อที่จะขอนั่นขอนี่
ด้วยความคาดหวังว่าพระพุทธเจ้าจะเติมเต็มในสิ่งที่ตนเองปรารถนา
ขณะที่หลวงพี่ไปวัดเพื่อสวดมนต์และเป็นอาสาสมัครทำอะไรเล็กๆ น้อยๆ
โดยคาดหวังว่าจะพบกับความสงบภายในสักชั่วขณะเท่านั้นเอง
หลวงพี่มักจะแวะไปที่วัดหลังจากเลิกงานเพื่อสวดมนต์ก่อนกลับบ้าน
ข้อความที่มีความหมายอันงดงามในบทสวดมนต์ค่อยๆ
ซึมซาบเข้ามาในกายของหลวงพี่ทีละเล็กทีละน้อย
หลวงพี่เริ่มคุ้นเคยกับบรรยากาศที่แวดล้อมด้วยนักบวช
และพบว่าสิ่งที่ตนเองให้ความสำคัญอย่างแท้จริงคือความสุขสงบภายใน
ในขณะนั้นเองหลวงพี่พบว่าชีวิตนักบวชนั้นช่างงดงาม จีวรสีน้ำตาล
และสังฆาฏิสีเหลืองได้ซึมซาบข้ามาสู่จิตใต้สำนึกของหลวงพี่
จากจุดนั้นเองเมล็ดพันธุ์แห่งความต้องการที่จะเป็นนักบวชก็ได้เริ่มผลิบาน
ขึ้นในใจ
 3 / 5

สามเณรฟับเหยียน : สันติสุข กับ ฉันติดสุข

      ครั้งหนึ่งขณะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวพุทธ ศาสนาจากอินเตอร์เน็ต
หลวงพี่พบเว็บไซต์หมู่บ้านพลัมโดยบังเอิญ
ในครานั้นหลวงพี่กระตือรือร้นในการอ่านเว็บมาก
ยิ่งอ่านก็ยิ่งสนใจในคำสอนของหลวงปู่
จึงสั่งหนังสือของหลวงปู่มาอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้
หลวงพี่ซึมซับคำสอนของหลวงปู่อย่างรวดเร็ว
และตัดสินใจที่จะไปหมู่บ้านพลัมเพื่อลองทดสอบดู
เพราะเชื่อว่าบรรยากาศจริงย่อมต่างจากสิ่งที่เราได้อ่านหรือเห็น
ดังนั้นหลวงพี่จึงขอลาพักงานเพื่อไปยังหมู่บ้านพลัม

      หลวงพี่อยู่ที่วัดบน 1 สัปดาห์เต็ม
เป็นช่วงเวลาที่มีโอกาสได้สัมผัสกับการฝึกปฏิบัติตามวิถีหมู่บ้านพลัม
ได้เรียนรู้การเดินสมาธิ การนั่งสมาธิ การหายใจอย่างมีสติ
เพียงแค่ไม่กี่วันหลวงพี่ก็รู้สึกได้ถึงการแปรเปลี่ยนของร่างกายและจิตใจ
เป็นความรู้สึกที่มหัศจรรย์ เบา สงบ
หลวงพี่รู้สึกเบิกบานกับสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่นี่เป็นอย่างยิ่ง
ซาบซึ้งกับคำสอนของหลวงปู่ รู้สึกเหมือนคนเพิ่งตื่นจากการหลับใหลอันยาวนาน
หลวงพี่จากที่นั่นมาพร้อมสัญญากับตัวเองว่าจะกลับไปเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่
และด้วยคำสัญญาในครั้งนั้น หลวงพี่ได้กลับมาขอบวชกับหลวงปู่อีก 1 ปีให้หลัง

 (โปรดติดตามตอนที่ 2)

 ตอนที่ 1 | 2

 4 / 5

สามเณรฟับเหยียน : สันติสุข กับ ฉันติดสุข
สามเณรฟับเหยียน
 ชื่อของท่านมีความหมายว่า " อธิษฐานธรรม " สิ่งที่ท่านมีความเบิกบานและชื่นชอบที่สุด
แม้ ท่านจะเป็นนักบวชใหม่ แต่สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้ผ่านชีวิตการทำงานและการปฏิบั
แปล : จันทนา โชติกลาง

 5 / 5